

عنوان مقاله:

؛ بیهوده کاری در آیینہ ی ضرب المثل های فارسی و عربی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید محمود میرزایی الحسینی - استادیار دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

؛ مثل مقوله ای زبانی- ادبی به شمار می آید که از جایگاهی والا در فرهنگ ایرانی و عربی برخوردار است. مثل نگاران ایرانی و عرب سعی وافر داشته اند که امثال را گردآوری و ثبت و ضبط نمایند. شیوه ی مثل پژوهی و تدوین ضرب المثل ها بیشتر مبتنی بر شیوه ی دسته بندی الفبایی بوده است و هیچ گونه رابطه و پیوند منطقی و معنایی میان امثال به چشم نمی خورد. نگارنده بر این باور است که دسته بندی امثال براساس حوزه های معنایی می تواند از یک سو مثل پژوهان و پژوهندگان را در مطالعات مردم شناسانه و کشف عناصر فرهنگی و تمدنی ملت ها کمک نماید و از سوی دیگر، دستیابی به مثل های مربوط به حوزه های مختلف را امکان پذیر می نماید. در این پژوهش، تلاش شده است ضرب المثل های دلالت کننده بر بیهوده کاری در فارسی و عربی بررسی گردد. ابتدا تعاریف گوناگونی از مثل از منظر مثل پژوهان ایرانی و عرب ارایه شده است؛ آنگاه مجموعه امثال حوزه ی مذکور به شکل تطبیقی بررسی شده اند. این مقاله می تواند در حوزه های مثل شناسی و مثل نگاری و تطبیق امثال فارسی و عربی با تاکید بر اهمیت طبقه بندی معنایی امثال نه دسته بندی الفبایی آنها کاربرد داشته باشد. نگارنده رفتارهای بیهوده، نسنجیده، غیر منطقی، متهورانه و عاری از هرگونه دوراندیشی، سنجیدگی و ظرافت را به عنوان یک آسیب اجتماعی و فرهنگی تلقی کرده و سعی نموده است تا ابعاد گوناگون بیهوده کاری را در امثال فارسی و عربی تجزیه و تحلیل نماید.

کلمات کلیدی:

مثل، حوزه ی معنایی، بیهوده کاری، امثال تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/645016>

